

„נמרים“ בתעלה

ברבים ממעוזי צה"ל בסואץ מערתים קציני-מילואים שהתנדבו לשרות קבע למספר חודשים

— מאת איתן הבר —

„מה זה? התיכמה בקאמינה?“

מיכה ניזקק לפי ההוראות אמר לנשים — חיילות ואזרחיות — לרדת ורומה מנקודה מסויימת בסוין.

„בטח אמנית!“ — הוא מרגיץ את עצמו.

הכביש שעליו נסעו נמצא בכותה הארטיילריה המצרית והתנועה עליו מעטת. על כן זוכה כל סכניית עוברת לר השמדת ליבם של אברהם ור מיכה שגולם קציני-הנדסה: מיכה הוא מן הוותיקים בקור הסואץ. כבר 19 חודשים ש- הוא עושה בגירתו זו. אברר הם הוא „חדש“ יותר — רק כמה חודשים. שניהם — כמו גם אחרים — אחרים לאחת המלאכות הקשות ביותר ש- ידע צה"ל מעודו: בנין קור הביצורים בתעלה.

בסכניית שלפניו נוסע צי"ץ — הוא אלוף שלמה להט, מפקד הכוחות המשור- יינים בסוין. אברהם ומיכה מלווים אותו. בדרכו לסוין ב„קור“.

בנקודה מסויימת, בדרך ל- תעלת סואץ, נוטלים האנשים קמדות-שקדה והובשים אותן. המכונית נוסעת עתה במהיר דלת רבה יותר והשיחות נמוגות כמו-מאליו. העי- ניים תרות בעצבות-מה על „גביש שהקטט האחרון בו — כמעט ליד התעלה — סוקב במכתשי פזים המכו- נית סקפצה בין הכתשים.

מכתשים

ופחים מעוקמים

אברהם ומיכה נמצאים ב- האזנה למכשיר-הקשר הקי- בוע בדופן המכונית. מתוך מכשיר הקשר ביקעים קולות רבים.

מגיעים למעוז בגירתה הי- דרומית של התעלה. במבט ראשון, אין רואים איש. דמי- מה. מה ושם נראים סימנים מעטים של פגיעות פגזים.

צי"ץ בעת סיורו באזור התעלה

חייל במעוז צופה מבעד לפרסקופ

נזקים

קלים שבקלים

צי"ץ מסכים אתו, על פרינציפ. אך הוא בולם את התלהבותו של מיכה. „צריך לעשות כל מה שאפשר!“ — אבל הוא קובע בחומרה — „אבל לא לסכן אנשים שלא-יצר רך וי ניכר בדבריו של צי"ץ שנושא זה — פגיעות בנוש — נוגע לליבו יותר מכל.“

בעמדת התצפית מתבונן חייל חובש-כיפה בפריסקופ, שקצהו בולט אל מעבר לסו- ללה. אין הוא הפץ לומר את שמו, כיוון שהוריו אינם יוד- עם היכן בדיוק הוא נמצא — „ומדוע שידאגו?“ מביד לפרסקופ נראה הצד המצרי של התעלה כים של שלות. אף תנועה אחת — לא אני שים ולא כלי-רכב.

„לא נכון.“ קובע החייל- בכיפה. הוא מכוון את דמריי- סקופ כהלכה ומבעד לעדשה מתעורר הצד המצרי לחיים: עמדות-תצפית שבלוחה חייל משקף אל הצד הישראלי.

„ח"א נכנס לעניינים“

בפתח המעוז מחכה לנו שמוליק. הוא מפקד המעוז

מכונית נוסעת. אנהנו נוסעים למעוז שני בגירתה הדרומית של התע- לה. הדרך למעוז רצומה ב- מכתשים ומהמורות שיצרו פגזים. על מעוז זה נחתו בי- עברו הלא-דחוק כמויות בלהי- רגילות של פגזים, אך הגז- קים קלים-שבקלים.

וצי"ץ מכנה אותו „נמר“. „נמר“, לפי הגדרה צי"ץ, הוא קצין שהתגייס לשירות קבע למספר חודשים. בעיק- בות קריאתו של שר-הבט" חוץ, משה דיין. ברבים ממ- עוזי התעלה נמצאים כיום „נמרים“ כאלה וצי"ץ אינו מסתיר התלהבותו מהם. „אלה הברכה בלתי-רגילים“, הוא קובע.

שמוליק הוא חבר „דן“ ויחזור בעוד חודשים אחדים אל הגנה האוטונומי. עתה הוא מפקד בתעלה ונראה כי הוא נהנה מתפקודו זה. „אבל אשתי בכיתה“, הוא סופק" כפיים בצער, „יש לה שערות לבנות מהצעין הזה...“

כאשר חוזרים צי"ץ ובני לווייתו אל המכונית, כדי לחזור לבסיס-המפקדה, אנו חשים בשינוי שחל מאז בי- קורנו הקודם במרחב התע- לה. משהו מוזר עומד בחלל האויר. משהו בלתי-ברור. צי"ץ עוזר לנו לפתור את התעלומה: אין שומעים יר- תר את רעם הפגזים המתגל- גל מקצה התעלה עד קצת מספר ההפגזות והצלילות פחת בהרבה. ממתיו, מאז שחיל-האוויר נכנס לעניי- ניים, קובע מפקד הכוחות המשוריינים של צה"ל בסוין, כדאי, אולי, שאשתו של שמו- ליק תדע זאת.